

Diễn văn của TT Trump tại APEC Việt Nam

TS Mai Thanh Truyết dịch

<https://www.youtube.com/watch?v=FJEmKCBo36s>

Tôi rất vinh dự được có mặt tại Việt Nam, ở trung tâm của vùng Ấn Độ – Thái Bình Dương, để phát biểu trước người dân và các lãnh đạo doanh nghiệp của khu vực này.

Đây là một tuần đáng nhớ với nước Mỹ ở khu vực tuyệt vời này của thế giới. Từ Hawaii, Melania và tôi đã đến Nhật Bản, Hàn Quốc, Trung Quốc và bây giờ là Việt Nam, có mặt ở đây cùng tất cả các bạn hôm nay.

Trước khi chúng ta bắt đầu, tôi muốn gửi lời thăm hỏi tới những người bị ảnh hưởng bởi cơn bão Damrey. Người Mỹ đang cầu nguyện cho các bạn và mong các bạn khôi phục trong những tháng tới. Trái tim của chúng tôi đoàn kết cùng những người dân Việt Nam phải hứng chịu thiệt hại từ cơn bão khủng khiếp này.

Chuyến thăm này diễn ra vào một thời điểm thú vị đối với nước Mỹ. Một tinh thần lạc quan mới đang lan tỏa khắp đất nước chúng tôi. Tăng trưởng kinh tế đạt 3,2% và đang tiếp tục tăng lên. Tỷ lệ thất nghiệp ở mức thấp nhất trong 17 năm qua. Thị trường chứng khoán đang ở mức cao chưa từng có. Và toàn thế giới đã được hưởng lợi nhờ sự đổi thay của Mỹ.

Bất cứ nơi nào tôi đến trong chuyến đi này, tôi đều vui mừng chia sẻ những tin vui từ Mỹ. Nhưng hơn cả, tôi có vinh dự được chia sẻ tầm nhìn của chúng tôi về một Ấn Độ – Thái Bình Dương

tự do và cội rễ – nơi mà các quốc gia độc lập và chủ quyền, với những nền văn hóa đa dạng và nhiều giá trị khác nhau, tất cả có thể cùng nhau phát triển thịnh vượng trong tự do và hòa bình.

Tôi rất vui được có mặt ở APEC hôm nay, vì tổ chức này được thành lập nhằm đạt tới mục tiêu đó. Mỹ tự hào là một thành viên của cộng đồng các quốc gia tạo nên một mái nhà ở Thái Bình Dương. Chúng tôi là một thành viên tích cực của khu vực này kể từ khi giành độc lập.

Năm 1784, con tàu Mỹ đầu tiên đến Trung Quốc từ một nước Mỹ mới độc lập. Nó chở đầy hàng hóa để bán ở châu Á và trở về với đầy đủ gia vị và trà. Tổng thống đầu tiên của chúng tôi, George Washington, sở hữu một bộ bát đĩa từ con tàu đó.

Năm 1804, Thomas Jefferson cùng các chuyên gia thám hiểm Lewis và Clark đi khám phá Bờ biển Thái Bình Dương của chúng tôi. Họ là những người đầu tiên trong số hàng triệu người Mỹ đã phiêu lưu về phía tây để hiện thực hóa vận mệnh hiển nhiên của nước Mỹ trên khắp lục địa rộng lớn của chúng tôi.

Năm 1817, quốc hội Mỹ lần đầu tiên phê duyệt việc triển khai một tàu chiến Mỹ đến Thái Bình Dương toàn thời gian. Sự hiện diện ban đầu của hải quân này đã sớm phát triển thành một hạm đội để đảm bảo tự do hàng hải cho ngày càng nhiều tàu hơn, vượt sóng lớn để vươn tới những thị trường ở Philippines, Singapore và Ấn Độ.

Năm 1818, chúng tôi bắt đầu mối quan hệ với vương quốc Thái Lan, và 15 năm sau đó, hai quốc gia chúng tôi đã ký kết một hiệp ước hữu nghị và thương mại, đầu tiên của chúng tôi với một quốc gia châu Á.

Trong thời kỳ tiếp theo, khi các đế quốc đe dọa khu vực này, Mỹ đã phải trả giá đắt cho chính cho mình. Chúng tôi hiểu rằng an ninh và thịnh vượng phụ thuộc vào điều đó.

Chúng ta đã là bạn, là đối tác và đồng minh ở Ấn Độ – Thái Bình Dương trong suốt một thời gian dài, và chúng ta sẽ là bạn, là đối tác và là đồng minh trong thời gian dài sắp tới.

Là những người bạn lâu năm trong khu vực, không ai vui mừng hơn nước Mỹ khi chứng kiến, giúp đỡ và chia sẻ những bước tiến vượt bậc mà các bạn đã đạt được trong nửa thế kỷ qua.

Những gì các quốc gia và các nền kinh tế hiện diện ở đây hôm nay đã gây dựng ở khu vực này là vô cùng kỳ diệu. Câu chuyện về khu vực này trong thập kỷ gần đây là câu chuyện về những gì có thể xảy ra khi con người làm chủ tương lai của họ.

Cách đây chỉ một thế hệ, ít ai có thể tưởng tượng được các lãnh đạo của những quốc gia này sẽ cùng nhau đến Đà Nẵng để làm sâu sắc thêm tình hữu nghị, mở rộng quan hệ đối tác và chúc mừng cho những thành tựu đáng kinh ngạc của người dân chúng ta.

Thành phố này từng là nơi Mỹ đặt một căn cứ quân sự, tại một đất nước nơi rất nhiều người Mỹ và người Việt Nam đã thiệt mạng trong cuộc chiến tranh vô cùng đau thương năm xưa.

Ngày nay, chúng ta không còn là kẻ thù nữa, chúng ta là bạn. Và thành phố cũng ngày càng tập nập, nhộn nhịp với tàu thuyền từ khắp nơi trên thế giới đổ về. Những công trình kỳ công, như Cầu Rồng, chào đón hàng triệu người đến tham quan, tận hưởng những bãi biển tuyệt đẹp, ánh đèn rực rỡ cũng như những nét quyến rũ cổ xưa của Đà Nẵng.

Đầu những năm 1990, gần một nửa người dân Việt Nam sống với chỉ vài USD mỗi ngày và cứ 4 người lại có một người phải chịu cảnh thiếu điện. Ngày nay, Việt Nam, với nền kinh tế mở cửa, là một trong những nền kinh tế tăng trưởng nhanh nhất thế giới, tăng hơn 30 lần. Sinh viên, học sinh Việt Nam được xếp vào hàng những người trẻ ưu tú nhất toàn cầu. Điều đó thật ấn tượng.

Chúng ta cũng đã được chứng kiến sự chuyển mình kỳ diệu tương tự trên khắp khu vực. Người Indonesia trong nửa thập kỷ đã xây dựng đất nước và thiết lập các thể chế dân chủ để kiểm soát một chuỗi đảo khổng lồ gồm hơn 13.000 hòn đảo. Kể từ những năm 1990, người dân Indonesia đã tự mình vươn lên từ đói nghèo, trở thành một trong những quốc gia phát triển nhanh nhất G20. Hiện nay, đây là nền dân chủ lớn thứ ba thế giới.

Philippines cũng hiện lên với tư cách một quốc gia đáng tự hào với những gia đình bền vững và chân thành. 11 năm liên, Diễn đàn Kinh tế Thế giới đã xếp Philippines ở vị trí đầu tiên trong số các quốc gia châu Á thực hiện tốt mục tiêu thu hẹp khoảng cách giới tính, cũng như thúc đẩy phụ nữ tham gia kinh doanh và hoạt động chính trị.

Vương quốc Thái Lan đã trở thành một quốc gia có mức thu nhập trên trung bình trong chưa đầy một thế kỷ. Thành phố Bangkok hóa lộ của họ hiện nay là thành phố thu hút nhiều người tìm kiếm nhất thế giới. Điều này rất ấn tượng. Không có nhiều người ở đây đến từ Thái Lan!

Malaysia đã phát triển nhanh chóng qua vài thập kỷ gần đây, và nay được liệt vào danh sách một trong những địa điểm hấp dẫn nhất thế giới để đầu tư, phát triển kinh doanh.

Tại Singapore, người dân mà trước đây bố mẹ họ sinh sống với mức thu nhập 500 USD một năm, nay nằm trong nhóm những công dân thu nhập cao nhất thế giới. Sự biến chuyển này đã thành hiện thực nhờ tầm nhìn của chính phủ Lý Quang Diệu, một chính phủ được quản lý trung thực và tuân theo pháp luật. Con trai cả của ông cũng đang đi đầu hành động nước tuyệt vời.

Hiện đây, tôi đã tới Hàn Quốc quan sát. Người dân của đất nước cộng hòa này đã biến quốc gia từ một nơi nghèo đói bị chiến tranh tàn phá, trở thành một trong những nền dân chủ giàu có nhất thế giới chỉ trong vài thập kỷ. Ngày nay, người Hàn Quốc thu nhập cao hơn người dân nhiều quốc gia thuộc Liên minh châu Âu. Thật tuyệt vời khi được gặp gỡ và dành thời gian với Tổng thống Moon

Ai cũng biết về những thành tựu vĩ đại mà Trung Quốc đạt được trong vài thập kỷ qua. Trong giai đoạn này – giai đoạn cải cách thị trường lớn, nhiều khu vực ở Trung Quốc đã tăng trưởng kinh tế vượt bậc, thị trường việc làm bùng nổ, hơn 800 triệu người dân thoát nghèo. Tôi vừa rời Trung Quốc sáng nay. Trước đó, tôi đã có buổi làm việc hiệu quả và quãng thời gian tuyệt vời cùng chủ nhà hiếu khách, Chủ tịch Tập Cận Bình.

Còn nữa, trong điểm dừng chân đầu tiên của tôi ở chuyến đi này, tại Nhật Bản, chúng tôi thấy được một nền dân chủ năng động trên vùng đất của những kỳ quan công nghiệp, kỹ thuật và văn hóa. Trong chưa đầy 60 năm, đất nước này đã sản sinh hơn 24 người đoạt giải Nobel thế giới về các thành tựu vật lý, hóa học, y học, văn học và hòa bình. Thủ tướng Abe và tôi đã đạt được nhiều đồng thuận.

Trên khu vực rộng hơn, những nước ngoài APEC cũng đang có những bước tiến dài trên chương mới của khu vực Ấn Độ – Thái Bình Dương.

Ấn Độ đang kỷ niệm 70 năm ngày độc lập. Đó là một nền dân chủ quyên, với hơn một tỷ dân. Từ khi Ấn Độ mở cửa kinh tế, đất nước này đã đạt tăng trưởng đáng kinh ngạc, mở ra thế giới cơ hội mới cho tầng lớp trung lưu đang tăng nhanh. Thủ tướng Modi đã và đang nỗ lực đưa đất nước rộng lớn này và mọi người dân đoàn kết làm một. Ông ấy đang rất, rất thành công.

Như chúng ta có thể thấy, ngày càng nhiều nơi trong khu vực này, người dân những quốc gia độc lập, có chủ quyền, đã nhận biết được vận mệnh của chính mình tốt hơn, và giải phóng tiềm lực của nhân dân.

Họ theo đuổi một tương lai công bằng, trách nhiệm, khuyến khích tư hữu tài sản và tuân thủ pháp luật, đi theo chủ độ coi trọng lao động chăm chỉ và doanh nghiệp cá nhân.

Họ xây dựng các doanh nghiệp, thành phố. Họ xây dựng toàn bộ đất nước từ điểm khởi đầu. Nhiều người trong số các bạn có mặt tại đây đã tham gia vào những dự án xây dựng vĩ đại, giúp nâng tầm quốc gia. Chúng đã là những dự án của các bạn, từ lúc bắt đầu đến khi hoàn thiện, từ giấc mơ đến hiện thực.

Với sự giúp đỡ từ các bạn, toàn bộ khu vực đã trỗi dậy, và nó vẫn đang trỗi dậy, như một chòm sao đẹp gồm các quốc gia, mỗi quốc gia là một ngôi sao sáng.

Có những người trong số các bạn đã trải qua những sự thay đổi đó và hiểu rõ những giá trị đã đạt được hơn bất cứ ai. Các bạn

cũng hiểu rằng ngôi nhà của bạn chính là di sản của bạn. Bạn phải luôn bảo vệ nó.

Trong quá trình phát triển kinh tế, các bạn tìm kiếm quan hệ thương mại với các quốc gia khác, thiết lập quan hệ đối tác dựa trên sự tôn trọng lẫn nhau, hướng trực tiếp đến lợi ích song phương.

Hôm nay, tôi có mặt tại đây để đề nghị làm mới mối quan hệ đối tác với Mỹ, cùng nhau hành động nhằm tăng cường mối liên kết hữu nghị và thương mại giữa tất cả các quốc gia trong khu vực Ấn Độ – Thái Bình Dương, và cùng nhau, thúc đẩy an ninh và thịnh vượng của chúng ta.

Điều cốt lõi của quan hệ đối tác này là chúng tôi tìm kiếm những mối quan hệ thương mại mạnh mẽ dựa trên nguyên tắc bình đẳng và có qua có lại. Khi Mỹ tham gia một mối quan hệ thương mại với các quốc gia khác, chúng tôi, kể từ lúc này, hy vọng đối tác sẽ tuân thủ các nguyên tắc như chúng tôi. Chúng tôi kỳ vọng các thị trường sẽ mở cửa tương xứng ở cả hai bên, lĩnh vực công nghiệp tư nhân, không phải các nhà hoạch định của chính phủ, sẽ có sự đầu tư trực tiếp.

Thật không may, điều trái ngược lại xảy ra suốt thời gian dài và tại nhiều địa điểm. Trong những năm qua, Mỹ mở cửa nền kinh tế một cách có hệ thống chỉ với một số điều kiện. Chúng tôi hạ hoặc chèn dút hàng rào thuế quan, thương mại, cho phép hàng hóa nước ngoài tự do vào Mỹ.

Nhưng trong khi chúng tôi hạ các rào cản thị trường, những nước khác lại không mở cửa thị trường của họ cho chúng tôi.

Các quốc gia trong Tổ chức Thương mại Thế giới (WTO), họ thậm chí không tuân thủ những nguyên tắc được đề ra. Đơn giản là, chúng ta không được WTO đối xử công bằng. Những tổ chức như WTO chỉ hoạt động đúng chức năng khi mọi thành viên tuân thủ luật chơi và tôn trọng quy định của mọi quốc gia thành viên. Chúng ta không thể có những thị trường mà nếu không đảm bảo được tiếp cận thị trường một cách bình đẳng. Cuối cùng, thương mại bất bình đẳng sẽ làm xói mòn tất cả chúng ta.

Mỹ thúc đẩy các doanh nghiệp, sự đổi mới và công nghiệp lĩnh vực tư nhân. Những quốc gia khác lại sử dụng ngành công nghiệp do chính phủ vận hành và hoạch định cùng các doanh nghiệp quốc doanh.

Chúng tôi tuân thủ các nguyên tắc WTO và bảo vệ tài sản trí tuệ, đảm bảo cách cạnh tranh bình đẳng. Họ tham gia bằng cách trợ giá sản phẩm, bán phá giá, thao túng tiền tệ và các chính sách công nghiệp lợi dụng.

Họ phớt lờ các quy tắc để giành lợi thế trước những người tuân thủ luật chơi, tạo ra sự méo mó lớn trong thương mại, đe dọa các nền tảng của chính thương mại quốc tế.

Những hành động như vậy, cùng với sự thất bại tập thể của chúng ta trong việc ứng phó, gây tổn hại rất nhiều người dân ở quốc gia của chúng tôi cũng như các nước khác. Việc làm, nhà máy, các ngành công nghiệp bị tước đoạt khỏi Mỹ và nhiều quốc gia khác. Nhiều cơ hội đầu tư mang lại lợi ích song phương cũng mất đi bởi người dân mất niềm tin vào hệ thống.

Chúng tôi không thể bỏ qua những sự lợi dụng thương mại này. Chúng tôi sẽ không tha thứ họ. Sau nhiều năm những cam kết bị vi phạm, chúng tôi được báo rằng một ngày nào đó, sớm thôi,

các bên sẽ hành xử công bằng và có trách nhiệm.

Người dân Mỹ và cả khu vực Ấn Độ - Thái Bình Dương đã chờ ngày đó tới. Nhưng nó chưa bao giờ xuất hiện. Đó là lý do tôi có mặt ở đây, ngày hôm nay, để nói một cách thẳng thắn về những thách thức của chúng ta và cùng hành động hướng đến tương lai tươi sáng hơn cho tất cả mọi người.

Tôi vừa có chuyến đi tuyệt vời tới Trung Quốc. Tại đây, tôi đã nói chuyện thẳng thắn và cởi mở với Chủ tịch Tập về các hành vi bất bình đẳng thương mại của Trung Quốc và thâm hụt thương mại lớn trong quan hệ thương mại của họ và Mỹ. Tôi bày tỏ mong muốn mạnh mẽ được phối hợp với Trung Quốc để đạt được quan hệ thương mại, thực hiện trên cơ sở công bằng, bình đẳng thực sự.

Sự mất cân bằng thương mại hiện nay là không thể chấp nhận được. Tôi không để lợi cho Trung Quốc hay bất kỳ nước nào khác, dù có rất nhiều nước, vì đã lợi dụng nước Mỹ trong vấn đề thương mại. Nếu các đại diện của họ có thể bình an vô sự với điếu này, họ chỉ đang làm việc của mình. Tôi ước gì chính quyền trước đây của Mỹ nhìn thấy những gì đang diễn ra và làm điếu gì đó. Họ không làm, nhưng tôi sẽ làm.

Từ hôm nay trở đi, chúng ta sẽ cạnh tranh một cách công bằng và bình đẳng. Chúng tôi sẽ không để nước Mỹ bị lợi dụng thêm nữa. Tôi sẽ luôn đặt nước Mỹ lên hàng đầu, như cách mà tôi mong muốn tất cả các bạn trong hội trường này đưa tổ quốc mình lên trên hết.

Mỹ sẵn sàng phối hợp với từng lãnh đạo trong hội trường này hôm nay để đạt được thương mại cùng có lợi mang lại lợi ích cho cả nước bạn lẫn nước tôi. Đó là thông điệp mà tôi muốn truyền tải ở đây.

Tôi sẽ ký các thỏa thuận thương mại song phương với bất cứ quốc gia nào – Thái Bình Dương nào muốn trở thành đối tác của Mỹ và sẽ tuân thủ nguyên tắc thương mại công bằng và có đi có lại. Điều chúng tôi không tiếp tục làm là tham gia vào những thỏa thuận lớn trói tay nước Mỹ, như hàng đầu tiên quy định, cũng như khiến việc thực thi điều đó một cách có ý nghĩa trở nên bất khả thi trong thực tế.

Thay vào đó, chúng tôi sẽ thương thảo trên cơ sở tôn trọng lẫn nhau và cùng có lợi. Chúng tôi sẽ tôn trọng độc lập và chủ quyền của các bạn. Chúng tôi muốn các bạn mạnh mẽ, thịnh vượng và tự tin, giữ vững bản sắc lịch sử và vươn tới tương lai. Đó là cách chúng ta cùng thịnh vượng và tăng trưởng, trong mối quan hệ đối tác với giá trị thực tế và lâu bền.

Nhưng đây cái mà tôi gọi là giấc mơ Thái Bình Dương này trở thành hiện thực, chúng ta phải đảm bảo rằng tất cả cùng chơi theo luật, vốn là điều họ không làm vào thời điểm hiện nay. Những nước tuân thủ luật chơi sẽ trở thành đối tác kinh tế gần gũi nhất của Mỹ. Những ai không làm được như vậy có thể chắc chắn rằng Mỹ sẽ không còn nhòm nhút làm ngơ cho những hành động vi phạm, lừa gạt hay xâm lược kinh tế. Những ngày đó đã qua rồi.

Chúng tôi sẽ không tiếp tục dung thứ cho hành vi ăn cướp quyền sở hữu trí tuệ một cách trơ trẽn. Chúng tôi sẽ đối đầu với những thỏa đoạn ép buộc các doanh nghiệp trao công nghệ cho nhà nước và buộc họ phải tham gia vào các liên doanh để đổi lấy quyền tiếp cận thị trường.

Chúng tôi sẽ đối phó với tình trạng trợ cấp quy mô lớn cho các ngành công nghiệp thông qua những doanh nghiệp nhà nước lớn vốn đẩy các đối thủ tư nhân ra khỏi cuộc chơi, điều vốn thường xuyên xảy ra.

Chúng tôi sẽ không tiếp tục im lặng khi các công ty Mỹ bị những đối thủ được nhà nước hậu thuẫn nhắm tới vì lợi ích kinh tế, dù là thông qua các cuộc tấn công mạng, gián điệp kinh tế, hay các thủ đoạn cạnh tranh khác. Chúng tôi sẽ khuyến khích tất cả các nước cất lên tiếng nói khi các nguyên tắc vô bình đẳng và có đi có lại bị xâm phạm.

Chúng tôi biết nước Mỹ có lợi ích trong việc xây dựng quan hệ đối tác ở một khu vực đang trỗi dậy nên phát đạt, thịnh vượng và không phụ thuộc vào bất cứ ai. Chúng tôi sẽ không đưa ra quy định vì mục đích quyền lực hay báo trợ. Chúng tôi sẽ không bao giờ yêu cầu các đối tác từ bỏ chủ quyền, quyền riêng tư và sở hữu trí tuệ, hay hạn chế hợp đồng đối với các công ty quốc doanh.

Chúng tôi sẽ tìm cơ hội cho các công ty tư nhân Mỹ hợp tác với công ty của các bạn để tạo ra việc làm, của cải cho tất cả chúng ta. Chúng tôi tìm kiếm đối tác mạnh, không phải đối tác yếu. Chúng tôi tìm kiếm làng giồng mạnh, không phải hàng xóm yếu. Trên tất cả, chúng tôi tìm kiếm tình hữu nghị và không mơ về sự thống trị.

Vì lý do này, chúng tôi đang tái tập trung vào những nỗ lực phát triển đang có. Chúng tôi kêu gọi Ngân hàng Thế giới và Ngân hàng Phát triển châu Á hướng nỗ lực của họ vào đầu tư cơ sở hạ tầng chất lượng cao để thúc đẩy tăng trưởng kinh tế.

Mỹ cũng sẽ thực hiện phần công việc của mình. Chúng tôi cũng

cam kết cải cách các thể chế tài chính phát triển để chúng có thể thích lệ tốt hơn các khoản đầu tư từ lĩnh vực tư nhân vào nền kinh tế của các bạn, và cung cấp những phương án mạnh thay thế các sáng kiến do nhà nước định hướng vốn gắn liền với nhu cầu ràng buộc.

Trong những năm gần đây, Mỹ đã nhiều lần nhắc nhở rằng an ninh kinh tế không chỉ đơn thuần liên quan đến an ninh quốc gia. An ninh kinh tế chính là an ninh quốc gia. Điều đó rất quan trọng với sức mạnh quốc gia của chúng ta.

Chúng tôi cũng biết rằng sẽ không có sự thịnh vượng lâu dài nếu chúng tôi không dám đối mặt với những mối đe dọa nghiêm trọng đối với an ninh, chế độ quyền và sự ổn định mà thế giới hiện nay đang đối diện.

Đầu tiên này, tôi đã phát biểu trước quốc hội tại Seoul, Hàn Quốc và kêu gọi tất cả các quốc gia có trách nhiệm đoàn kết trong việc tuyên bố rằng: mọi bước đi của chính quyền Triều Tiên trong việc tăng cường kho vũ khí đều là một bước đi đến nguy hiểm ngày càng lớn hơn. Tương lai của khu vực này và những người dân tốt đẹp tại đây không thể bị kìm giữ như những con tin cho những tư tưởng tượng méo mó về các cuộc chinh phục bạo lực và hăm dọa hạt nhân của nhà độc tài.

Hơn nữa, chúng ta phải tôn trọng các nguyên tắc đã đem lại lợi ích cho tất cả chúng ta, như tôn trọng thượng tôn pháp luật, các quyền cá nhân, tự do hàng hải và trên không, bao gồm các tuyến vận chuyển mìn. Ba nguyên tắc này tạo ra sự ổn định và xây dựng lòng tin, an ninh, và thịnh vượng giữa các quốc gia có cùng chí hướng.

Chúng ta cũng phải giải quyết dứt khoát những mối đe dọa khác đối với an ninh và tương lai của con cái chúng ta, như tội phạm, buôn người, ma túy, tham nhũng, tội phạm mạng và việc

bành trưởng lãnh th^đ. Như tôi từng nói nhiều lần: Tất cả những người văn minh phải cùng nhau đẩy lùi những kẻ kh^đ kh^đng b^đ và các phần tử cực đoan kh^đi xã hội, chặn đứng ngu^đn h^đ trợ v^đ tài chính, lãnh th^đ và tư t^đng c^đa chúng. Chúng ta phải ngăn chặn ch^đ nghĩa kh^đng b^đ H^đi giáo cực đoan.

Vì vậy, chúng ta hãy cùng nhau làm việc để có một ^đn Độ Dương – Thái Bình Dương hoà bình, thịnh vượng và tự do. Tôi tin t^đng rằng, cùng nhau, mọi v^đn để chúng ta nói đến ngày hôm nay đều có th^đ được giải quyết. Mọi thách thức mà chúng ta phải đối mặt đều có th^đ vượt qua.

Nếu chúng ta thành công trong nỗ lực này, nếu chúng ta nắm bắt được cơ hội ngay trước mắt và đặt sự hợp tác làm nền tảng vững chắc vì lợi ích c^đa người dân, chúng ta sẽ đạt được mọi thứ chúng ta ước mơ cho các qu^đc gia và cho con cái.

Chúng ta sẽ có được một thế giới c^đa các qu^đc gia mạnh mẽ, ch^đ quy^đn và độc lập, phát triển trong hòa bình và thương mại với nhau. Đó sẽ là nơi chúng ta có th^đ xây dựng nhà c^đa và nơi các gia đình, doanh nghiệp và con người có th^đ phát triển.

Nếu chúng ta làm được điều này, khi nhìn thế giới vào nhà th^đ k^đ tới, chúng ta sẽ ngạc nhiên trước chòm sao xinh đẹp c^đa các qu^đc gia – mỗi nước đều khác biệt, có nét độc đáo riêng và tất cả đều tỏa sáng đầy tự hào trong khu vực này. Cũng giống như khi chúng ta nhìn vào các ngôi sao trên bầu trời đêm, khoảng cách thời gian sẽ làm cho hầu hết những thách thức chúng ta phải đối mặt và nhớ đến ngày hôm nay trở nên rất nhỏ bé.

Nhưng điều không nh^đ sẽ là những lựa chọn lớn mà tất cả các qu^đc gia sẽ phải đưa ra để giữ cho các ngôi sao luôn sáng tỏa sáng rực rỡ.

■ Mỹ – cũng giống như mọi quốc gia đã chiến tranh và bảo vệ chế độ của mình, chúng tôi hiểu rằng không có gì quý giá như quyền lợi đương nhiên của công dân, sự độc lập quý giá và sự tự do.

Lý tưởng đó đã dẫn dắt chúng tôi trong lịch sử nước Mỹ. Lý tưởng đó đã thôi thúc chúng tôi hy sinh và đổi mới. Và đó là lý do tại sao ngày nay, hàng trăm năm sau chiến tranh của chúng tôi trong Cách mạng Mỹ, chúng ta vẫn nhớ đến lời của lời nhà lập quốc và là Tổng thống thứ hai của nước Mỹ John Adams. Trước khi từ giả cõi đời, người yêu nước vĩ đại này được yêu cầu đưa ra suy nghĩ trong dịp kỷ niệm 50 năm tự do của Mỹ. Câu trả lời của ông là “độc lập vĩnh viễn”.

Đó là tinh thần cháy bỏng trong lòng người yêu nước và mọi quốc gia. Nước chủ nhà Việt Nam không chỉ có tinh thần đó trong 200 năm mà là trong gần 2000 năm. Vào khoảng năm 40 sau Công nguyên, Hai Bà Trưng đã đánh thức tinh thần của người dân vùng đất này. Đó là lần đầu tiên người dân Việt Nam đứng lên đấu tranh cho sự độc lập và niềm tự hào của các bạn.

Ngày nay, những người yêu nước, anh hùng trong lịch sử nên giữ những câu trả lời cho những câu hỏi lớn về tương lai và thời đại của chúng ta. Họ nhắc nhở chúng ta là ai, sứ mệnh của chúng ta là gì.

Cùng với nhau, chúng ta có sức mạnh để nâng người dân và thế giới lên những tầm cao mới chưa từng có.

Hãy chọn tương lai của lòng yêu nước, thịnh vượng, niềm tự hào.

Hãy chọn thịnh vượng và tự do chứ không phải nghèo đói và sự
tôi tớ.

Hãy chọn một ãn Độ Dương – Thái Bình Dương tự do và mĩ cĩa.

Cuối cùng, *đừng bao giờ quên rằng thế giới có nhiều nơi, nhiều
giấc mơ, và nhiều con đường, nhưng không có nơi nào như nhà
mình.*

Vì vậy, vì gia đình, vì đất nước, tự do, lịch sử và vì Chúa,
hãy bảo vệ tổ quốc của các bạn, hiện giờ và mãi mãi về sau.

Cảm ơn các bạn. Chúa phù hộ các bạn. Chúa phù hộ khu vực Thái
Bình Dương. Chúa phù hộ nước Mỹ. Cảm ơn nhiều. Cảm ơn các bạn.
